

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላክ - የካቲት 3ይ ሰሙን

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንግ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክኣምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>15 የካቲት</p>	<p>ሌዋ 19: 1-2፣ 11-18 መዝ 19: 8-10, 15 ማቴ 25: 31-46</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላክ ንነፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ሌዋውያን 19: “ንኹሎም ደቂ እስራኤል ከምዚ በሎም: ‘ኣነ እግዚአብሔር አምላክኩም ቅዱስ እዩ እዮ: ንሰኻትኩም ከኣ ቅዱሳን ኩኑ። ነፍስ ወከፍኩም ኣቡኡን ኣዲኡን የኸብር። ሰናብተይ ከኣ ኣልወ። ኣነ እግዚአብሔር አምላክኩም እዩ። ናብ ጣቦታት ኣይትመለሱ፣ ብፍሲ ዝተሠርሑ ኣማልኽቲ ድማ ኣይትግበሩ። ኣነ እግዚአብሔር አምላክኩም እዩ። . . . ኣይትሰረቕ ኣይትሓሱ ንብጻይካ ድማ ኣይተጠፋፍእ። . . . ፍርዲ ኣይተቐንን፣ . . . ንኃውኻ ብልብኻ ኣይትቀየመሉ . . . ንብጻይካ ከም ርእሰኻ ደኣ ኣፍቅሮ ኣምበር: ንኣደ ካብ ሕዝብኻ ሕነ ኣይትፍደን ኣይትቀየምን። ኣነ እግዚአብሔር እዩ።” እናበለ ይእዘዘና። • መዝሙር 19 ከኣ “ሕጊ እግዚአብሔር ቅኑዕ እዩ፣ ነቶም ዝእዘዘዎ የሓጉሶም፣ ትእዛዛት እግዚአብሔር ንጹሕ እዩ፣ ንኣእምሮ ምስትውዓል ይህብ። . . . ካብ ወርቂ፣ ኣረ ካብቲ ኣዝዩ ዝጸረየ ወርቂ ዚጎረ እዩ። ካብ መዓር፣ ኣረ ካብቲ ኣዝዩ ዝጸረየ መዓር ወለላ እኳ ዚጥዕም እዩ።” ይብላና። • ወንጌል ማቴዎስ 25 ከኣ ብዛዕባ መወዳእታ ፍርዲ ይዛረብና። ወዲ ሰብ ምስ ኩሎም መላእኽቲ ብኸብሩ ኣብ ዚመጸሉ ጊዜ፣ ሸቡ ኣብ ዙፋን ክብሩ ኺቐመጥ እዩ። ኩሎም ኣሕዛብ ድማ ኣብ ቅድሚኡ ኺእከቡ እዮም። ንሳ : ኣባጊዕ ካብ ኣጣል ከም ዚፈላለ፣ ከምኡ ከኣ ንሱ ቡብወገኖም ከፈልዮም እዩ። ነባጊዕ ብየማኑ፣ ነጣል ድማ ብጸጋሙ ኬቐምጦም እዩ። ሸቡ እቲ ንጉሥ፣ ብየማኑ ንዘለዉ “እቲም ናይ ኣባይ ብሩኻት፣ እቲ ዓለም ኪፍጠር ከሎ ዝተዳለወልኩም መንግሥቲ ክትወርሱ ንዑ። . . . ብድግሪዚ ኣብ ጸጋሙ ንዘለዉ “እቲም ርጉማት፣ ካባይ ርሒቕኩም ናብቲ ንሰይጣንን ንመላእኽቲን ዝተዳለወ ናይ ዘለዓለም ሓዊ ኺዱ።” ከም ዝብሎም ይነግረና። <p>ወንጌል ኣብ መወዳእታ፣ መዓልቲ ፍርዲ ከም ዝጸብዩና ኣነጸሩ ይነግረና ኣሎ። ፍርድና ኸኣ ኣብቲ ኣብ ሕይወትና ከሎና ዝገበርናዮ ናይ ፍቕሪ ስራሕ ከም ዝምርኩስ የረድኣና። ሎሚ ቃል አምላክ ትእዛዛት እግዚአብሔር እንታይ ከም ዝመስል ይነግረና ኣሎ። ከምኡ ቅዱሳን ክንከውን ይነግረና ኣሎ። ብዘካ ንእግዚአብሔር ንኻልእ እነቐድሞ ነገር ከይህሉን፣ ዝግብእ ኣምልኾ ክንህቦን፣ ንወለድና ኸነኸብርን፣ ዘይናትና ከይንደልን፣ ፍትሒ ከይነጉድልን፣ ንኣውና/ሓፍትና ከይንቐየምን፣ ሕነ ከይንፈድን፣ ንብጻይና ከም ርእሰና ከነፍቕርን ጥራይ ከም ዝግብእና ኣነጸሩ ይነግረና ኣሎ። እዞ ከመይ ኣሎና? ቂምን በቐልን ከም ዘመቐና ጋቢ ተጎልቢብናዮ ንኣድርን ንውዕልንዶ ኣሎና? ነቶም ስኡናት ንድንግጸሎምዶ? ካብ ዘሎና ነካፍሎምዶ? ሎሚ እግዚአብሔር ኣብ ሕልናና ክዛረብና ንፍቕረሎ። ሎሚ ብሕይወት ከሎና ንነፍስና ብሓቂ ንፍረድ። ካብ ክፉእ ተግባራትና ከኣ ንመለስ። ኣብ መጨረሻ ፍርዲ ኣብ ቅድሚ እቲ ንጉሥ ምስ ቆምና ንጣዕሳ ግዜ የብልናን። ሎሚ እቲ ሓቀኛ መልክዕ ትእዛዛት እግዚአብሔር ንረድኣዮ። ብጀመርያ ትእዛዛቲ ቅኑዕ እዩ። እንተ ሰጊብናዮ ኣብዚ ምድሪ እዚ ይኹን ኣብ ላዕላይ ሰማይ ከኣጉሰና እዩ። ትእዛዛቲ ንልብና የንጽሖ፣ ንኣእምሮና ከኣ መስተውዓል ይገብር። ክትሰቦ ምስ ጀመርካ እናሓደረ እዩ ዝምቅር። ካብ ኩሎ ወርቂ ናይዛ ዓለም ከኣ ይበልጽ። ንሕይወት ቅዱሳን ንርእ። ካብእቶም ከኣ ንመሃር። “ኣ እግዚአብሔር ጉይታ፣ ንትእዛዛትካ ምሃረኒ። ከስተማቕሮን ክነብርን ከኣ ጸጋኻ ሃበኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>16 የካቲት</p>	<p>ኢ.ሳ 55: 10-11 መዝ 34: 4-7, 16-19 ማቴ 6: 7-15</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢ.ሳይያስ 55 “ዝናምን ውርጭን ካብ ሰማይ ይወርድ፡ እሞ ንምድሪ የሰትዮ፤ ከም ትብቑልን እትፈርን ከኣ ይገብራ፤ ዘርኢ ንዘራኢ፡ ምግቢ ንተቐላቢ ከም እትቃብ ከይገበራ ንድግሪት ኣይምለስን። ከምኡ ኸኣ እቲ ካብ ኣፈይ ዚወጽእ ቃለይ፡ ነቲ ኣነ ዝደልዮ ኹሰልዋ፡ ኣብቲ ኣነ ዝልእኮ ጉዳይ ኬቐንዕ እዩ እምበር ብኸንጉቲ ናባይ ኣይኪምለስን እዩ።” ይብለና። • መዝሙር 34 ከኣ “ንእግዚአብሔር ምሳይ ኳንኩም ኣዕብይዎ፤ ንሰሙ ኃቢርና ልዕል ነብሎ። ንእግዚአብሔር ለመንክዎ፤ ንሱውን መለሰለይ፤ ካብ ኩሉ ፍርሃተይ ኣናገራኒ። . . . መልኣኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ንእግዚአብሔር ዚፈርህዎ ይሰፍር፤ ካብ ድንገት ከኣ የናግፎም። . . . ነቶም ገበርቲ እከይ ግና ንመዘከርታኣም ምእንቲ ኹዋፍእ ይገረርም። . . . ናይ ጻድቕ መከራ ብዙኅ እዩ፤ እግዚአብሔር ግና ካብ ኩሉ የናግፎ።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 6 ከኣ “ኣሕዛብ ብምብዛን ዘረባኦም ዚሰምዑ እዩ ዚመስሎም እሞ፡ ክትጽልዩ ከሎኹም ከምኣቶም ከንቲ ዘረባ ኣይተብዙኹ። እምበኣርክ ኣቦኹም ከይለመንክም ፡ ዜድልዩኩም ይፈልጥ እዩ እሞ፡ ኣይትምስልዎም። ንሰኻትኩሲ ከምዚ ኢልኩም ደኣ ጻልዩ፡- ‘ኣብ ሰማይት እትነብር ኣቦና፡ ሰምካ ይቀደሱ፤ መንግሥትኻ ትምጻእ፤ . . . ንሰብ በደሎም እንተ ኃደግኩምሎም ንኣኻትኩም ድማ ሰማይዊ ኣቦኹም ኪኃድገልኩም እዩ። ንሰብ በደሎም እንተ ዘይኃደግኩምሎም ግና፡ ንኣኻትኩም ድማ ኣቦኹም ኣይኪኃድገልኩምን እዩ።” ይብለና። <p>ብዙሓት ካብና ክርስትያን ገና ጸሎት ምግባር ኣይከኣልናን ዘሎና። በዚ ምክንያት እዚ ከኣ መቐረት ጸሎት ኣይፈለግናዮን። ጸሎት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደው ክንብልን ምስኡ ክንሃረብን ዘክእልና ዓቢይ ምሥጢር እዩ። ብመጀመርያ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከም ዘሎና ክርድኣናን ብእምነትን ብኣክብርትን ክንቀርቦን ክንክእልን ኣሎና። ቀጺልና ኣቦና ምዃኑን ከም ዘፍቅረናን ክነስተውዕሎ ይድልየና። እቲ መጀመርያ ካብ ኣፍና ክወጽእ ዘለዎ ከኣ ቃል ምስጋናን ቃል ኣምልኾን እዩ። ምስቶም ኣብ ሰማይ ብዘይ ምቕራጽ ዝውድሰዎን ዘምልኽዎን መላእኽትን ቅዱሳንን ንጽምበር ማለት እዩ። ንመንግሥቲን ግዝኣቲን ከኣ ኣብ ልብና ኣብ ሕይወትናን ኪሰፍን ንፈቕደሎ። ብድሕራኡ ናይ ስጋዊ መዓልታዊ ድሌታትና ንልምና። ምሕረት ኃጢአትና ንልምን። ንዝበደሉና ኸኣ ብወገና ንኣድገሎም። ኣምላኽ ካብቲ ፈታኒ እኩይ ተጻራሪና ኬድግና ከኣ ንልምና። ቃል እግዚአብሔር ኣብ ልብና ዓለቡ ከፍረየን ከይለውጠናን ስለ ዘይምለሱ ኣብ ጸሎትና ክነዘውትሮ የድልየና። ሸዑ ናይ ብሓቂ ኢድ ኣምላኽ ንምድሓን ሓጻር እንተ ሾይና ክንርኢ ኢና። ሸዑ ኢና ‘እግዚአብሔር ለመንክዎ፤ ንሱውን መለሰለይ፤ ካብ ኩሉ ፍርሃተይ ኣናገራኒ’ ክንብል እንክእል። ሸዑ ኢና ‘መልኣኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ንእግዚአብሔር ዚፈርህዎ ከም ዝሰፍርን፤ ካብ ድንገት ከኣ ከም ዘናግፎምን’ እንፈልግን ብእኡ ከኣ እንሕጉሰን። “ ኦ እግዚአብሔር ኣብ ቅድሚኻ ደው ኢለ እንሆኹ። ብዕቤትካ እግረም፡ ብኩሉ ሓልዮትካን ኣብ ሕይወተይ ዝገበርካለይን ከኣ ኣመሰግካ ኣሎኹ። ንመነባብርይ ዘድልየኒ ሃበኒ። ንኃጢአተይ ሕደገለይ ንኩሉ ሰብ ከፍቅር ከኣ ሓግዘኒ። ሓለውኻ ኣይፈለየኒ። ክብርን ዕብዩትን ንግኻ ሕጅን ንዘለዓለምን ይኹን እመን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
17 የካቲት	<p>ዮናስ 3፡ 1-10 መዝ 51፡ 3-4, 12-13, 18-19 ሉቃ 11፡ 29-32</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንኅናስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኻእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ዮናስ 3 “... እግዚአብሔር ንዮናስ ‘ተንሥኡ፡ ናብ ነዌ ናብታ ዓባይ ከተማ ኪድ፣ እነ ዝህበካ መልእኽቲ ሰበኸላ’ በሎ። ዮናስ ንእግዚአብሔር ተአዘዞ፣ ተንሥኡኸኡ ናብ ነዌ ኸደ። . . . ‘ነዌ ኣብዘን ኣርብዓ መዓልቲ እዚኣን ኸትግምጠል እያ’ ኢሉ ንሕዝቢ ነዌ ሰበኸሎም። ሰብ ነዌ ከኣ ነቲ ናይ ኣምላኽ መልእኽቲ ኣመንዎ። ከሉ ኸጸውም ድማ ኣወጂ፣ ከም ዝተጣዕሱ ምእንቲ ኸርእዩ ኸኣ ካብ ዓባይቶም ክሳዕ ክእሸቱእም ወጮ ተኸድኑ። . . . ኣምላኽ ከኣ ካብ እኩይ ግብርም፣ ማለት ካብ ክፋእ መንገዶም ከም ዝተመልሱ ረኣዩ፣ ሰለዚ ሓሳቡ ለወጠ፣ ከምቲ ተዛሪብዎ ዝነበረ ከኣ ኣይቀጽዎምን።” ይብለና። • መዝሙር 51 ከኣ “እነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፣ ኃጢአተይውን ከሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። እነ ንኣኻ ፣ ንኣኻ ንበይንኻ ጥራይ በደልኩ፣ ኣብ ቅድሚኻውን እከይ ገበርኩ፣ ሰለዚ ኸትፈርደኒ ሓቅኻ ኢኻ እንተ ቀጸዕኺውን ቅነዕ ኣሎኹ። . . . ሓገስ ምድኃንካ ምለሰለይ፣ ፈትዩ ክእዘዘካ ደግፈኒ። . . . ኦ ኣምላኽ፣ እቲ ንኣኻ ዘቐርብ መሥዋዕተይ ትሑት መንፈስ እዩ፣ ንሰኻ ድማ ንትሑትን ንዝተጣዕሰን ልቢ ኣይትንዕቅን ኢኻ።” እናበልና ክንጽሊ ይምህረና። • ወንጌል ሉቃስ 11 ከኣ ብዛዕባ ትእምርቲ ዮናስ ይዛረብና። “እዚ ወለዶ እዚ ሕሱም ወለዶ እዩ፣ ትእምርቲ ይደሊ ኣሎ፣ ብዘይካ ትእምርቲ ነቢይ ዮናስ ድማ ትእምርቲ ኣይክወሃቦን እዩ። ከምቲ ዮናስ ንሱብ ነዌ ትእምርቲ ዝኾነም፣ ከምኡ ድማ ወዲ ሰብ ነዚ ወለዶ እዚ ትእምርቲ ኪኾኖ እዩ። . . . ሰብ ነዌ ብሱብኩት ዮናስ ተነሲሖም እዮም እሞ፣ ብመዓልቲ ፍርዲ ምስ እዚ ወለዶ እዚ ተንሥኡም ኪፈርድዎ እዮም። እንሆ፣ ካብ ዮናስ ዚዓቢ ግና ኣብዚ ኣሎ።” እናበለ ይዛረብና። <p>ኢየሱስ ነቶም ቃል ኣምላኽ ተነገርዎም ኪንሱሉ ዘይደልዩ ሰባት ‘ሕሱም ወለዶ’ እናበለ ይነቐጩም። ኣምላኽ ንወዱ ሰዲዱ ነቲ ጥዑም ብሰራት ናይ መንግሥቲ ኣምላኽ ምስ ነገረና፣ ክንሳሕን ናብኡ ክንምለሰን ምስኡ ክነብርን ይደልዩና። ብዙሓት ካብና ግና ነዚ ቃል ኣምላኽ ጥጋ ንሆስ ስለ ዘዩሉና ካብቶም “ሕሱም ወለዶ” ምዃና ንርእሰና ንፈርድ ኣሎና። ንሕናውን ከም ነዌ እንተ ዘይተነሲሕና ክንጠፍእ ምዃና ይነገረና ኣሎ። ብምብላዕ ብምስታይ፣ ብባእሲ ብጸርፊ፣ ብህልኽ ብጽልኢ፣ ብቂም ብቐልን መንግሥቲ ኣምላኽ ኣይትርኩብን እያ። ሕይወትና ከኣ ኣብዛ ምድሪ እዚኣ ኣይጭረሰን እዩ። ሎሚ ኣብዛ ምድሪ ዝጅምር ናይ ሰላም ናይ ፍቕሪ ናይ ሕውነት መንግሥቲ፣ ኣብቲ ላዕላይ ሰማይውን ዚቐጽል ሕይወት ኣሎና። እንሆ እቲ ካብ ኩሎም ነብያት ዚዓቢ፣ ጉይታ ሰማይን ምድርን ዝኾነ ኢየሱስ ወዲ እቲ ልዑል ኣምላኽ መንነትና ክንፈልጥን ናብ መንግሥቲ ኣምላኽ ክንጽምበርን ይሓተና ኣሎ፣ ንሰምዓዮ። ነቶም ብፍቕርም ዝልለዩ ደቂ መዝሙር ኢየሱስ ክንከውን ንሰኻ/ኸኢ ኣንን ንጽዋዕ ኣሎና። ቃል እግዚአብሔር ሎሚ ይእውጅ ኣሎ፡- “እንታይ ሕሱም ወለዶ፣ ካብ እከይ ግብርኻ ተመለሰ። እንታ ዘማዎ ወለዶ ተመለሰ። እንታይ ዓማጺ፣ ሰራቂ ዘይናቱ ዝደለ፣ ሰኽራም፣ በላዒ ፈታዎ ርእሱ ወለዶ ናብ ኣምላኽ ተመለሰ። ኣንታ ሁከተኛ ተባእሰ፣ ቂምተኛን ፈዳይ ሕሃን፣ ናብ ልብኻ ትመለስ/ሰ። ኣንታ ዕርቂ ዘይትፈቲ ወለዶ ናብ ኣምላኽ ተመለሰ። ኣንታ መምለኺ ርእሱን፣ መምለኺ ገንዘብን ካልኣት ጣዖታትን ወለዶ ተመለሰ። ከይትጠፍእ ተመለሰ!” “ኦ ጉይታ ንቃልካ ዝሰምዕ ልቢ ሃበና! ኦ ጉይታ መሓረና! ራሕርሓልና! ብቅዱስ መንፈስካ ብኃጢአትና ርትዓና። ንኃጢአትና ክንጽዮፎ ኣዕይንቲ ልባትና ክፈተልና። ባህጊ መንግሥትኻ ኣሕድረልና! ኣሚን።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
18 የካቲት	<p>አሱቲር ሐ:12, 14-16, 23-25 መዝ 138: 1-3, 7-8 ማቴ 7: 7-12</p>	<p>ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኻእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኣብ መጽሓፍ አሱቲር ምዕራፍ “ሐ” ከአ ብዛዕባ አሱቲር ምእንቲ ድኅነት ሕዝቢ እስራኤል ዝጸለየቶ ጸሎት የቐርበልና። “ኣ እግዚአብሔር፡ ኣምላኽይን ንጉሠይን፡ ኣምላኽ ንሰኻ በይንኻ ኢኻ። ኣነ በይነይ እየ፣ በጃኻ ሓደ እኛ ኪረድኣኒ ዚኻእል የልቦን እሞ ርድኣኒ። ኣነ ንሕወተይ ኣብ ሓደጋ ከውድቻ መዲቢ ኣለኹ። . . . ኣ ጉይታ ዘክረና፣ ኣብዚ ግዜ ጸባባና ንዓ ርድኣና። ንኣይውን፡ ኣምላኽ ኩሎም ኣማልኻትን፡ ጉይታ ነገሥታት ምድርን ኢኻ እሞ፣ ትብዓት ሃበኒ። ኣብ ቅድሚ እቲ ጩካን ኣንበሳ ዝኾነ ኣርጤክሰስ ክዛረብ ምስ ኣቶኹ፡ ዘእምን ቃላት ሃበኒ። . . .” እናበለ ከም ዝጸለየት ይነግረና። • መዝሙር 138 ከአ “ኣ እግዚአብሔር ብምሉእ ልቢይ ኣመሰግነካ ኣሎኹ፣ ኣብ ቅድሚ መላእኻቲ ኸአ መዝሙር ምስጋና እዝምረልካ ኣሎኹ። ቃልካን ሰምካን ዓቢይ ከም ዝኾነ ኣርኢኻ እኻ እሞ፣ ናብ ቅዱስ መቐደስካ ኣቢሊ ኸሰግድ፡ ንሰምካውን ሰለ ምሕረትካን ሓቅኻን ኢሊ ኸመሰግኖ እየ። ምስ ጸዋዕኩኻ መለሰካለይ፡ ብኃይልኻ ኣበርታዕካ።” እናበለ ይጽላ። • ወንጌል ማቴዎስ 7 ከአ “ለምኑ ኺወሃበኩም እየ፣ ድለዩ ክትረኽቡ ኢኹም፣ ማዕጾ ኳሕኩሑ ኪርሓወልኩም እየ። ከመይ ዝለመነ ኹሉ ኺቐበል፣ ዝጸለየ ይረክብ፣ ማዕጾ ዝኾነሕኩሑ ድማ ይረኃወሉ እየ። . . . እምበኣርከስ ንሰኻትኩም እኳ፡ ክፉኣት ክነስኹም ሠናይ ህያብ ምሃብ ካብ ፈለግኩም፣ እቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ ኣቦኹም ግዳ ንዝለመንዎ ክንደይ ኣብዚኹ ሠናይ ነገር ዘይህቦም?” እናበለ ይምህረና። <p>ናይ ሎሚ ወንጌል ብእምነት ንኣምላኽ ምጽላይን ምልማንን ይምህረና ኣሎ። ኣምላኽ ዘሎትና ክሰምዕ፡ ካብ ዝተጸበናዮ ንላዕሊ ከአ ኪህበና ከም ዝደሊ ይነግረና ኣሎ። ንግሥቲ ኣሱቲር ናይዚ እምነት ኣብነት ኮይና ቀሪባትልና ኣላ። ንሕይወታ ዘሰግእ ነገር እኳ እንተ ኾነ፡ ንኣምላኽ ብእምነት፡ ትብዓትን ጥበብን ክህባ ትልምና። ጸሎታ ስለ ዝሰምዖ ድማ ትዕወት። ንሕዝባ ካብቲ ኬጥፍኦም ተሃንዲዱ ዝነበረ ጸላኢ ተድኅኖም። ኣነ ንሰኻ/ኺ ድማ ከምኡ ክንገብር ንኻእል ኢና። ንርእሰና፡ ንሥድራና፡ ከምኡውን ንሃገርና ብጸሎትና ከንድኅን ንኻእል ኢና። ጸሎትና ዕዉትን ዘሰልጥን ንኪኸውን ግና ምስ ኣምላኽ ጥዑይ ዝምድና ክህልወና ኣለዎ። መልእኻቲ ያዕቆብ 4ይ ምዕራፍ “ንኣምላኽ ስለ ዘይለመንኩም ድማ የብልኩምን። ንፍትወት ሥጋኹም ምእንቲ ኸተርውዩ ኢልኩም ብኸፍእ ሓሳባት ስለ እትልምኑ ኣይትቐበሉን።” ይብለና። ብትእዛዛት ኣምላኽ ክንመላለስ ዘይንደሊ ክነሰና፡ ንካልኣት ኣማልኻቲ እናምለኻና ካብ እግዚአብሔር ድሌታት ሥጋና (ሰራሕ፡ ገንዘብ፡ ጥዕና፡ ጽባቕ፡ ወ.ዘ.ተ.) ንክማልኣልና ጥራይ ክንልምኖ ከሎና ኣይንረከብን። ኣምላኽ ኣብ ምሉእ ሕጎስ ኬብጽሓና ዘይኻእል ነገራት ኣይህበናን እየ። ቅድም መንግሥቱን ጽድቁን ምስ ሓዝና ግና ካልእ ኩሉ ከም ተወሳኺ ከም ዝህበና ኣተሰፊዩና እየ። “ኣ እግዚአብሔር ኣምላኽይ፡ ምስ ጸዋዕኩኻ መለሰካለይን ብኃይልኻ ኣበርቲዕካን ኢኻ እሞ ኣመሰግነካ ኣሎኹ። ኩሉ ግዜ ከአ መዝሙር ምስጋና ክዝምረልካ እየ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>19 የካቲት</p>	<p>ሕዝ 18፡ 21-28 መዝ 130፡ 1-8 ማቴ 5፡ 20-26</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ሕዝቅኤል 18 ብዛዕባ ናይ ኃዋኢ ምምላሽ ወይ ናይ ጸድቅ ምውዳቕ ጉዳይ ከመይ ከም ዝኾነ የረድእና። “ግናኽ ኃዋኢ ሰብ ነቲ ዚገብር ዝነበረ ኃጢአት ኩሉ ገዲፉ፤ እንተ ተመልሰ፤ ኩሉ ሕግታተይ ከኣ እንተ ሓለወ፤ ቅንዕናን ጽድቅን ድማ እንተ ገበረ፤ ንሱ ኣይክመውትን እዩ። ብርግጽ ብሕይወት ኪነብር እዩ። ኩሉ ኃጢአቱ ኺጎደገሉ እዩ። . . . ግናኽ ጸድቅ ሰብ ሠናይ ምግባር እንተ ኃደገ፤ ኃጢአት እንተ ገበረ፤ ከምቲ ኃዋኢ ሰብ ዚገብር፤ ነቲ ዜጸይፍ ነገር ኩሉ እንተ ገበረ፤ ብሕውት ኣይክነብርን እዩ። ካብቲ ዚገብር ዚነበረ ጽድቁ ሓንቲ እኳ ኣይክትዘከርን እያ። ስለ ዝኸሓደን ኃጢአት ዝገበረን ኪመውት እዩ።” ይብለና። • መዝሙር 130 ከኣ “ኦ እግዚአብሔር በደልና እንተ ጸብጸብኻሲ፤ ኦ ጉይታይ ካብ ኩነኔ መን ኪመልቕ ይኸእል? ግናኽ ምእንቲ ኸንፈርሃኻ፤ ንሰኻ ኃጢአትና ትጎደገልና። . . . ምሕረት ኣብ እግዚአብሔር፤ ብዙኅ ምድኃን ከኣ ኣብኡ እዩ እሞ፤ ኦ እስራኤል ንእግዚአብሔር ተጸበዮ። እግዚአብሔር ንሕዝቢ እስራኤል ካብ ኩሉ ኣበሳኦም ኬድጎናም እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 5 ከኣ “ጽድቅኹም ካብ ጽድቁ መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን እዘዩ እንተ ዘይበዘኻ፤ ናብ መንግሥተ ሰማያት ኣይክትኣትዉን ኢኹም ኢለ እነግረኩም ኣሎኹ። ነቶም ቀዳሞት ‘ዝቐተለ ኪፍረዶ እዩ እሞ፤ ኣይትቐተል’ ከም ዝተባህሉም ሰሚዕኩም ኣሎኹም። ኣነ ግና ንኃወ ዜቐጥዕ ዘበለ ኹሉ ኪፍረዶ እዩ፤ ንኃወ ‘ጨርቃም’ ዚብሎ ድማ ኣብ መጋባእያ ኺፍረዶ፤ ‘ኣታ ዓሻ’ ዚብሎውን ንገሃመ እሳት ኪፍረዶ እዩ፤ እብለኩም ኣሎኹ። እምበኣርከ መባእካ ናብ መሠውዒ እንተ ኣምጸእኻ፤ ኃውኻ ኸኣ ተቐይሙልካ ምህላወ እንተ ዘከርኻ፤ ነቲ መባእካ ኣብ ቅድሚ መሠውዒ ኅደጎ፤ ኪድ ቅድም ምሰቲ ኃውኻ ተዓረቕ፤ ደኃር ድማ ተመለሰካ መባእካ ኣቐርብ።” ይብለና። <p>ወንጌል፡ ጽድቅና ከም ናይቶም ሰብ ክርእየሎም ኢሎም ዚገብሩ ሰባት ዘይኮነሰ ካብ ልብና ኪኸውን ከም ዘለዎ ይነግረና ኣሎ። ቀንዲ መምዘኒ ጽድቅና ድማ ምስ ኣጎዋትናን ኣኃትናን ብፍቕሪ ምንባር እዩ። ከይንንዕቀምን ከይንጸርፎምን የጠንቅቅና። እንተ በዲልናዮም ከኣ ቀልጢፍና ክንዕረቕምን ይቕሬታ ክንሓቶምን ከም ዘሎና ይነግረና። ነዚ ይቕረ ምብህሃል ድማ ቅድሚ ንኣምልኾ ቤተክርስቲያን ምምጻእ ክንሰርዖ ከም ዝግብእና የረድእና። ከመይ ብዘይ ብኣኡ ንርእስና ኣይንመሓር፤ መባእና ድማ ብኣምላኽ ተቐባልነት ኣይህልዎን እያ። ነዚ ሓቂ እዚ ብግቡእ ካብ ዘይምርዳእና፤ ክንደይ ግዜ ብብኡሳትና ንቤተክርስቲያን ዘይተመላለስና? ክንደይ ግዜ ንዕርቕ ዘይኣበና? ወይ ከኣ ክንደይ ዝኾኑ ካብ ቤተሰብና ብባእሲ ተፈላልዮም ዝኾብሩን፤ ግና ቤተክርስቲያን ምምልላሽ ዘይሓደጉን ሰባት ንፈልዋ? እቶም ንዝተብእሱ ኣጎዋት ወይ ጎረባባቲ ወይ መሳርሕቲ ኣብ ክንዲ ምዕራቕ “ምኳንኳ ሓቕኻ/ኺ ኢኻ/ኺ። እዚ ሰብ ኣይኮነን/ኣይኮነትን።” እናበልና ወገን ሓዘና ባእሲ እነጉሃህርከ ክንደይ ኢና? ኣንቲም ሰባት ከይንጠፍእ ንጠንቀቕ። ኣምላኽ መሓርን ርኅሩኅን ስለ ዝኾነ ኢና እምበር ኃጢአትናስ ጸብጸብኻ ዝውዳእ ኣይኮነን። ኣምላኽ ግና ነቲ ናብኡ ብንሰሓ ዝምለሰን ጽድቁ ዝገብርን ሰብ በደሉ ኣይዘክርን፤ ኣይጸብጸብሉንውን እዩ። እቶም መገዲ ጽድቁ ሓዘና እንጉዳዝ ዘሎና ከኣ ንድሕሪት ኣይንበል። ኣብ ጽድቅና ንጽናዕ። እቲ ክሳብ መጨረሻ ዝቀዳደም ዋራይ እዩ ዚሰዕር። “ኦ ጉይታ እንተ ተበዲለ ክምሕር፤ እንተ በዲለ ከኣ ብትሕትና ይቕሬታ ክሓትት ጸጋኻ ሃበኒ። ንዝተባእሱ ንምዕራቕ ትግሃትን ዋብብን ሃበኒ። ዘረባ ብምቕብባል ከኣ ንሰባት ከየባእሰ መልሓሰይ ዕተበለይ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>20 የካቲት</p>	<p>ዘዳ 26፡ 16-19 መዝ 119፡ 1-2, 4-5, 7-8 ማቴ 5፡ 43-48</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘዳግም 26 “እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ከም ዝኾኑ ንሰኻትኩም ድማ ብመንገዱ ከም እትኸዱ፡ ሕግታቲን ትእዛዛቲን ፍርድታቲን ከም እትሕልዉ ቃሉውን ከም እትሰምዑ፡ ሎሚ ኣፍሊጠኩም፡ እግዚአብሔር ከኣ ሎሚ ንሰኻትኩም ከምቲ ዝበለኩም ሕዝቡ ኸም ዝኾንኩም፤ ከምቲ ንሱ ዘተሰፈወኩም ከኣ ብፍላይ ገንዘቡ ኸም ዝኾንኩም፤ ኩሉ ትእዛዛቲ ድማ ከም እትሕልዉ ኣፍሊጠኩም፡ ንሱ ኸኣ ልዕሊ ኩሎም ዝፈጠሮም ሕዝብታት ልዕል ከም ዘበለኩም፤ ንሰኻትኩም ከኣ ንሰሙ ኸብርን ምስጋናን ከም እተቐርቡ፤ ከምቲ ኣግዚአብሔር ኣምላኽኩም ዝበለኩም ድማ ንእኡ ዝተቐደሰ ሕዝቢ ኸም እትኾኑ ኣፍሊጠኩም፡” ይብል። • መዝሙር 119 ከኣ “እቶም ኃጢአት ዘይገበሩ፡ ሕጊ እግዚአብሔር እናፈጸሙ ዚነቡሩ ሰባት፡ ብፁዓን እዮም። ሕጉ ዚሕልዉ፡ ብምሉእ ልቦም ዚእዘዘዎ ብፁዓን እዮም። ኣ እግዚአብሔር ክግታትካ ሃብካና፡ ተጠንቂቕና ኸንእዘዞ ከኣ ነገርካና። እሙን ኮይነ ሥርዓታትካ ክሕሉ ባህጊ ኣሎኒ። ነቲ ቅጥፅ ዝኾነ ፍርድኻ ምስ ተመሃርኩ ብምሉእ ልቦይ ከመሰግኻ እየ። ሥርዓታትካ ክሕሉ እየ፤ ኣ እግዚአብሔር ፈጸምካ ኣይትኅደገኒ።” ይብል። • ወንጌል ማቴዎስ 5 ከኣ “ብጻይካ ኣፍቅር፡ ጸላኢኻ ጽላእ” ከምዘተባህለ ሰሚዕኩም ኣሎኹም። ኣነ ግና ጸላእትኹም ኣፍቅሩ ንዝረግምኹም መርቕ። ውሉድ እቲ ኣብ ሰማያት ዘሎ ኣቦኹም ምእንቲ ኸትኮኑ፡ ንሱ ንክፋኣትን ንሕያዎትን ፀሓይ የብርቕ፡ ንጻድቃንን ንኃዋኣንን ድማ ዝናም የዘንም እዩ እጥ፤ ንዚጸልእኹም ጽቡቕ ግበሩ፤ ስለቶም ዚጸርፍኹምን ዚሰጉኹምን ጸልዩ እብለኩም ኣሎኹ። ነቶም ዚፈትውኹም እንተ ፈተኹም፡ እንታይ ዓሰቢ ኣሎኹም? ተቐበልቲ ቐረጸሰ ከምኡይ ይገብሩ ኣይኮኑን? ነገሞትኩም ጥራይ ሰላምታ እንተ ሃብኩምኩ፡ እንታይ ኃለፋ ገበርኩም? ኣሕዛብሲ ኸምኡይ ይገብሩ ኣየለዉን? እምበኣርከ ኸምቲ ሰማያዊ እቦኹም ፍጹም ዝኾነ፡ ንሰኻትኩምውን ፍጹማት ኩኑ።” ይብልና። <p>ወንጌል ከምቲ ሰማያዊ ኣቦና ንሕናውን ፍጹማት ክንከውን ይነግረና ኣሎ። እዚ ከኣ ንኹሉ ሰብ ብምፍቃር ኢና እንበጽሖ። ኣምላኽ ፍቕሪ እዩ። ፍቕሩ ኸኣ ኣካፊሉና እዩ። ኢየሱስውን ከምቲ ዘፍቀርክኹም ንሓድሕድኩም ተፋቕሩ ኢሉና እዩ። ጽልኢ ኣብ ልብና ክህሉ ከም ዘይብሉ ይምህረና ኣሎ። ከመይ ገይርና ጸላእትና ከነፍቅር ንክእል? ኩላትና ‘እዚ ክኸውን ዝክእል ኣይኮነን’ በሃልቲ ኢና። እዚ ብሥጋ ዝከኣል ኣይኮነን። መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልባትና ምስ ሰፈረን ማኅደር ቅ. ሥላሴ ምስ ኮናን ግና ይከኣል እዩ። እቲ ናይ ጉይታና ኢየሱስ ክርሱቶስ ሥጋን ደምን ብእምነት ምስ እንወሰደ ይልውጠና እዩ። ሸው ንሕና ዘይኮናስ እቲ ኣባና ዘሎ ኢየሱስ ብኣና ገይሩ ንኩሉ ሰብ የፍቅር። ካብ መጀመርያ ንሕና ንኣምላኽ ዝተቐደሰ ሕዝቢ ኢና። ምስኡ ኸኡን ዘሎና ሕዝቢ ኢና። ንሕናስ ካብቶም “ኃጢአት ዘይገበሩ፡ ሕጊ እግዚአብሔር እናፈጸሙ ዚነቡሩ ሰባት፡ ብፁዓን እዮም። ሕጉ ዚሕልዉ፡ ብምሉእ ልቦም ዚእዘዘዎ ብፁዓን እዮም።” ዝተባህለሎም ሕዝቢ ኢና። ልብናን ኣእምሮናና ግና ገና ብሥጋዊ ኣካያይዳ ስለ እተመልኦ ዝዚ ናይ ኣምላኽ ምሥጢር ክርድኦ ኣይከኣለን። ስለዚ እቲ ሕቶ ምክኣልን ዘይምክኣልን ዘይኮነሎ፡ ኣምላኽ ምሉእ ብምሉእ ውሸጥና ኪወርስ ናቲ ክገብረናን ፍቓደኛተት ዲና ኣይኮናን? እዩ። ስለዚ ፍቕደኛታት ንኹን። ልባትና ነቲ ክልውጠና ዚክእል ኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ንክፈተሉ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ ንኩሉ ሰብ (ንጸላእተይውን) ምእንቲ ኹፍቅርሲ ብመንፈስካ ምልኣኒ። ምሉእ ብምሉእ ናትካ ግበረኒ። ለውጠኒ። ከም ኣተሓሳስጥኻ ከም ዝሓሰብ ግበረኒ። ከም ትእዛዛትካ ንክከይድ ከኣ ኣክእለኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>21 የካቲት</p>	<p>ዘፍ 15፡ 5-12, 17-18 መዝ 27፡ 1, 7-9, 13-14 ፊሊ 3፡ 17-4፡ 1 ሉቃ 9፡ 28-36</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘፍጥረት 15 ብዛዕባ እግዚአብሔር ንኣብራም ኪዳን ከም ዝኣተወሉ ይነግረና። “ንግዳም ኣውጺኡ ድማ ‘ንሰማይ ጠምት፡ ምቕጻርም እትኸእል እንተ ኲንካ ኸኸኸብቲ ቐጻር’ በሎ። ኣሰኸቡውን ‘ዘርእኻ ከምኡ ብዙኅ ክኸውን እዩ’ በሎ። ኣብራም ድማ ብእግዚአብሔር ኣመኑ፡ እግዚአብሔር ድማ ንጽድቁ ቐጻረሎ።” ይብለና። ቀጸሎ እቶም ዘርኡ ኣብ ግብጺ ን400 ዓመታት ባርት ከም ዝኸኸኑ፡ ኣምላኽ ካብኡ ባዕሉ ሓራ ከም ዘውጽእምን ከኣ ብሕልጺ ይገልጻል። • መዝሙር 27 ከኣ “እግዚአብሔር ብርሃኔን ምድኃኔን እዩ፤ ካብ መን ደኣ እዩ ዝፈርህ? እግዚአብሔር ኃይሊ ሕይወተይ እዩ፤ ካብ መንክ እዩ ዝሰምብድ? . . . ኦ እግዚአብሔር፡ ኣባኻ ከምህለል ከሎኹ ሰምዒኒ፤ ምሓረኒ እሞ ምሰለይ። . . . ገጽካ ኣይትሕብኣለይ። ንዓይ ንባርዮኻ ተቐጠዕካ ኣይትደርብዩኒ፤ ንሰኻ ረዳእዮይ ኢኻ እሞ፤ ኦ ኣምላኽ ድኅነተይ፡ ኣይትጠንጥነኒ፡ ኣይትጎደገኒ። . . . ኣነ ንለውሃት እግዚአብሔር ኣብዚ ምድሪ እዚ ብሕይወት ከሎኹ ከም ዝርእዮ እኣምን እዩ። ብእግዚአብሔር ተሰፎ፤ በርትዕ፡ ልብኻ ቀጥ ይበል፤ ኣጃኻ እው፡ ብእግዚአብሔር ተሰፋ ግበር።” ይብል። • መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሱብ ፊሊጲ 3 ከኣ “ኣኅዋተይ ንኣይ ምሰሎ፤ ነቶም ቦታ ዝሃብናኩም ኣርኣያ ዚነብሩ ኸኣ ኣስተውዕሉሎም። . . . ብዙኃት ጸላእቲ መስቀል ክርሱቶስ ኮይኖም ይነብሩ ኣለው። መወዳእታኦም ጥፍኣት እዩ፤ ኣምላኽም ከብዶም እዩ፤ ክብረቶውን ነውርም እዩ፤ ሓሳቦም ከኣ ምድራዊ እዩ። ንሕና ግና ሃገርና ኣብ ሰማያት እዩ። ካብኣ ድማ ንመድኃኒና ኢየሱስ ክርሱቶስ ንጸብ ኣሎና። . . . እምበኣር እቲም ኣኅዋተይ ኣነ ዘፍቅረኩምን ዝናፍቐኩምን፡ ሓጎሰይን ኣኽለለይን ዝኸንኩም ፍቁራት ኣኅዋተይ፤ ኣብ ጉይታ ጸኒዕኩም ንበሩ።” ይብልና። • ወንጌል ሉቃስ 9 ከኣ ብዛዕባ ትርኢት ኢየሱስ ኣብ እምባ ከም ዝተለወጠ ይነግረና። “ኪጸለ ከሎ ትርኢት ገጹ ተለወጠ፤ ክዳውንቲውን ዜንጸባርቕ ዓዕዳ ኾነ። እንሆ ከኣ ክልተ ሰባት፡ ሙሴን ኤልያሱን፡ ምስኡ ይዘራረቡ ነበሩ። ብግርማ ኸኣ ተገልጹ፤ ብዛዕባ እቲ ኣብ ኢየሩሳሌም ኪፍጸም ዘለዎ ሞቲ ድማ ይዘራረቡ ነበሩ። . . . እቶም ምስኡ ዝነበሩ ኻብኡ ኪፍለዩ ኸለው፡ ጴዮርስ ንኢየሱስ ‘መምህር፡ ንኣና ኣብዚ ክነብር ጸቡቕ እዩ። ሓደ ንኣኹ፤ ሓደ ንሙሴ፤ ሓደ ንኤልያሱ፤ ሠለሰተ ዱንኳን ክንሠርሕ’ በሎ። ዚብሎውን ኣይፈልጥን ነበረ። ንሱ እዚ ኪዛረብ ከሎ፡ ደመና መጺኡ ኣንጸላለዎም፤ ናብቲ ደመና ኪኣትዉ ከለዉ ኸኣ ፈርሁ። ካብቲ ደመና፡ ‘እቲ ዝኃረኸዎ ወደይ እዚ እዩ፤ ንእኡ ሰምዕዎ’ ዚብል ድምጺ ተሰምዐ፤” ይብልና። <p>እግዚአብሔር ከምቲ ንኣቦና ኣብርሃም ዘተሰፈዎ ገበረሎ። ንዘርኡ ክቐጻር ዘይኸእል ዓቢይ ሕዝቢ ገበሮ። ሙሴ ከኣ ነቲ ንኣብርሃም ኣምላኽ ብሕልሙ ዝገለጸሎ፡ ነቶም ኣብ ባርነት ዝነበሩ ዝነበሩ ደቂ ኣብርሃም ብትእዛዝን ብቅልጽምን እግዚአብሔር ካብ ምድሪ ባርነት ኣውጺኡ ናብ ምድሪ ተሰፋ የእትዎም። ነብይ ኤልያሱ ድማ ሓደ ካብቶም ዓቢይቲ ነብይት ንሕዝቢ እስራኤል ነቲ ምስ ኣምላኽ ዝኣተዎ ኪዳን ከይጠልሙን ንእግዚአብሔር ጥራይ ኬምልኹን፡ ዝመሃረን ዝመርሐን ቃል ኣምላኽ ዝነገረን እዩ። ኢየሱስ ከኣ ብመስቐሉን ሞቲን ትንሥኡኡን፡ ኩሎም ዓሌታትን ኣሕዛብን ዝሓቐፈ ክቐጻር ዘይከእል ሓዲሽ ሕዝቢ እስራኤል መሪሖ ናብ ድኅነት ዘበጽሓና ከም ዝኸኸኑ ናይ ሎሚ ቃል እግዚአብሔር የርእየና። ንሰኻ/ኸ ኣነን ኩላትና ደቂ ቤተክርስቲያን ደቂ ኣብርሃም ኢና። ደቂ እታ ኣንጸባራቕቲ ሰማያዊት መንግሥቲ ድማ ኢና። ሓደ መዓልቲ ምስ ኢየሱስ ክንትንሥእ ኢና። ከምቲ ናይ ኢየሱስን ሙሴን ኤልያሱን ድማ ገጽና ብኸብሪ ኣምላኽ ኬንጸባርቕ እዩ። ሓጎስና ድማ መወዳእታ ኣይክህልዎን እዩ። ወለዶና ክቡር እዩ። ደቂ ዓዶም ንቅዱሳን ኢና። ንሓን ደቂ እቲ ሰማያዊ ንጉስ ኢና። ካብዚ ናይ ድኅነት ጸጋ ምእንቲ ከይንርሕቕ ኣብ ውሽጢ ቤተክርስቲያን፡ ኣብ ውሽጢ እታ ዕርድቲ ከተማ እግዚአብሔር ንንበር። እግዚአብሔር ምእንቲ ክሕልዉና ኣብ ዙርያና፡ ናይ መላእኽቲ ጭፍራ ሠራዊት ኣሰፊሩ ኣሎ። ስለዚ ንቤተክርስቲያን ኣይንገናኛ። ንሳ ንድኅነትና ካብ ኢየሱስ ክርሱቶስ ዝተሞህበትና ህያብ እያ። “ኦ እግዚአብሔር ካብ መንግሥትኻ ከይወጽእ ሓልወኒ። ሕይወት ናይቶም ኣርኣያ ዝኸኸኑ ቅዱሳን ክሰዕቡ ኣኸእለኒ። ምስኣቶም ክመክርን ከዕልልን ሓግዘኒ። ደገፎም ብግቡእ ክጥቀሙሉ መሃረኒ።”</p>